



Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **T/17352.**

Benyújtás dátuma: **2017-09-14 13:05**

Parlex azonosító: **X7VFUEA40001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Törvényjavaslat benyújtása**

Benyújtó: **Dr. Tóth Bertalan (MSZP)**

Törvényjavaslat címe: **A kormányzat által indokolatlanul magasan tartott energiaráak igazságos csökkentése érdekében a rezsicsökkentések végrehajtásáról szóló 2013. évi LIV. törvény módosításáról**

Az Alaptörvény 6. cikkének (1) bekezdése alapján „**a kormányzat által indokolatlanul magasan tartott energiaráak igazságos csökkentése érdekében a rezsicsökkentések végrehajtásáról szóló 2013. évi LIV. törvény módosításáról**” címmel a mellékelt törvényjavaslatot kívánom benyújtani.

2017. évi törvény

a kormányzat által indokolatlanul magasan tartott energiarárok igazságos csökkentése érdekében a rezsicsökkentések végrehajtásáról szóló 2013. évi LIV. törvény módosításáról

Az Országgyűlés tekintettel arra, hogy

- hatalmas a magyar háztartások tartozásállománya, a közüzemi díjtartozással rendelkező fogyasztók száma hétszázezerrel több, a közüzemi díjtartozások összege pedig mintegy 22 milliárd forinttal magasabb, mint amennyi 2009-ben volt, több mint 100 ezer háztartásban díjtartozás miatt szünetel az áram- gáz- vagy távhőszolgáltatás;
 - az új adók, adóemelések és díjemelések, valamint az adójóváírás elvesztése miatt a magyar családok kétharmada összességében még az eddig bevezetett rezsicsökkentéssel együtt is kevesebb pénzből gazdálkodik, mint 2010-ben;
 - az olaj- és az import földgázárak az elmúlt két évben jelentősen és tartósan mérséklődtek, ezért van mód és lehetőség nagyobb energiaár-csökkentésre, amely érzékelhető megélhetési költségcsökkenést eredményezhet a családok számára,
 - van mód és lehetőség igazságos energiaár-csökkentésre, amely ott ad többet, ahol nagyobb a szükség,
- az energiaárak világpiaci csökkenése pozitív hatásainak a lakossághoz történő igazságos eljuttatása érdekében a következő törvényt alkotja:

1. §

A rezsicsökkentések végrehajtásáról szóló 2013. évi LIV. törvény (a továbbiakban: Rezsi tv.) 1. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény (a továbbiakban: Get.) 3. § 8. pontjában meghatározott egyetemes szolgáltatás keretében vételező, a Get. 3. § 47. pontjában meghatározott lakossági fogyasztók részére, az egyetemes szolgáltató által kibocsátott számlában a 2017. október 1-jét követő időszakban igénybe vett földgázszolgáltatás MJ-ban meghatározott mennyiségéért fizetendő összeg, valamint a szolgáltatás rendelkezésre állásáért fizetendő havi alapidő együttes értéke 1200 m³/év – külön jogszabály szerinti nagycsaládos kedvezményre jogosult felhasználó esetén a nagycsaládos kedvezmény szerinti jogosultsághoz tartozó – fogyasztásig nem haladhatja meg az azonos elosztói területen, az egyetemes szolgáltató által a 2016. január 1-jén alkalmazott díjak (beleértve a biztonsági készletezési díjat) alapján azonos hőmennyiségre, azonos számú hónapra, azonos körülmények között (azonos kedvezmény mérték esetén) számított összeg 68%-át.”

2. §

A Rezsi tv. 2. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Vet.) 3. § 7. pontjában meghatározott egyetemes szolgáltatás keretében vételező, a Vet. 3. § 42. pontjában meghatározott lakossági fogyasztó részére, az egyetemes szolgáltató által kibocsátott számlában a

2017. október 1-jét követő időszakban igénybe vett villamos energiáért fizetendő összeg 2400 kWh/év fogyasztásig nem haladhatja meg a 2016. január 1-jén alkalmazott díjak alapján azonos energia mennyiségre, azonos számú hónapra, azonos körülmények között (azonos árszabás mellett) számított összeg 90%-át.”

3. §

A Rezszi tv. 3. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A távhőszolgáltatásról szóló 2005. évi XVIII. törvény (a továbbiakban: Tszt.) 3. § b) pontjában meghatározott díjfizető közül a lakossági díjfizető (a továbbiakban: lakossági díjfizető) és a Tszt. 3. § g) pont ga) alpontjában meghatározott lakossági felhasználó részére, a távhőszolgáltató által kibocsátott számlában a 2017. október 1-jét követő időszakra vonatkozóan meghatározott szolgáltatási egységre jutó, az igénybevett távhőszolgáltatásért fizetendő összeg nem haladhatja meg a 2016. január 1-jén alkalmazott díjtételek alapján, ugyanazon feltételekkel (fogyasztás, légtérfogat stb.) számított összeg 90%-át.”

4. §

Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Általános indokolás

Elérkezett az idő a lakossági energiaárak igazságos módon történő csökkentésére.

A magyarországi földgázárak alakulását alapvetően meghatározó olajáraknak, és a nyugat-európai import földgázáraknak az elmúlt három évben történt jelentős és tartós – mintegy 60-70%-os – mértékű csökkenése lehetővé, a magyar háztartások jövedelmi és vagyoni viszonyai pedig szükségessé teszik olyan szabályozási intézkedések megtételét, amelyek biztosítják, hogy az árcsökkenés kedvező hatásai a lakossághoz eljussanak. Nem lenne helyénvaló, ha a földgázár-csökkenés jótékony hatása nem jutna el a magyar családokhoz.

A hosszú távú orosz szerződésekkel rendelkező legnagyobb piaci szereplő, az állami tulajdonban álló MFGK Zrt. orosz importból származó, egyetemes szolgáltatási célú értékesítési árai nem követték a gázárak csökkenését. A REKK becslése szerint ezen az MFGK-nak legalább 2015-ben 17 Mrd forint nyeresége keletkezett. Az MFGK Zrt. 2015. évi beszámolója alapján a beszerzett földgázt összességében mintegy 85 Mrd forinttal drágábban adta tovább, mint amennyiért vásárolta. Az MFGK Zrt. 2016. évi beszámolója szerint 50,862 Mrd forint plusz nettó bevétel képződött abból, hogy – a kormányzat által mesterségesen magasabban tartott hatósági áraknak köszönhetően – drágábban értékesíthette az egyetemes szolgáltatási célú földgázt annál, mint amibe annak a beszerzése került. Mindez azt is jelenti, hogy 2016-ban egy átlagos fogyasztású háztartással 22.140 forinttal többet fizettetett a kormányzat a földgázért, mint amibe az ténylegesen került.

Eközben jelenleg is hatalmas a magyar háztartások tartozásállománya: mind a közüzemi díjtartozással rendelkező fogyasztók száma, mind a közüzemi díjtartozások összege közel 22 milliárd forinttal magasabb, mint amennyi 2009-ben volt. 2016 decemberének végén (az ennél frissebb, a kivételesen hideg 2016/2017. tél utáni adatokat az NFM titkolja) közel 100 ezer háztartásban szünetelt díjtartozás miatt az áram- gáz- vagy távhőszolgáltatás, az új adók, adóemelések és díjemelések, valamint az adójóváírás elvesztése miatt a magyar családok kétharmada összességében még az eddig bevezetett rezsicsökkentéssel együtt is kevesebb pénzből gazdálkodik, mint 2010-ben.

Javaslatunk – a korábbi rezsicsökkentések idején is javasolt megoldással azonos módon – a társadalmi igazságossággal összhangban álló rezsicsökkentést kíván lehetővé tenni, mivel van mód és lehetőség ennek végrehajtására, mindez csak kormányzati akarat és képesség kérdése.

Leegyszerűsítve a javaslat célját az alábbiak szerint lehet megfogalmazni: sokkal olcsóbban (akár harmadával olcsóbban) kapják az energiát az átlagfogyasztású, vagy annál kisebb fogyasztással rendelkező családok.

Az átlagos fogyasztásig adott jelentős mértékű árcsökkenés azoknál a családoknál jelent nagyobb megtakarítást, ahol erre nagyobb szükség van (akiknek alig jelentett valamilyen előnyt

az egy kulcsos adó és a gyermek után igénybe vehető adókedvezmény, de nagy terhet jelentett az ÁFA növelése, a biztosítási adó és az áthárított tranzakciós adó, és az EU rekord infláció). Így ott lehetne nagyobb segítséget adni a megélhetési költségek csökkentésében, ahol nagyobb a szükség, hiszen az eddigi egységes mértékű árcsökkentés esetén a megtakarítás 3/4-e a lakosság legtöbbet fogyasztó (és jellemzően legvagyonosabb) 1/4-énél csapódott le. Ráadásul, az elmúlt évek kormányzati intézkedései, adóemelései, megszorításai jellemzően a kisebb jövedelemmel rendelkező háztartásokat jobban terhelték. Az intézkedés célja tehát, hogy a kisebb fogyasztású, jellemzően szerényebb körülmények között élő, átlagos családok olcsóbban jussanak hozzá a létfenntartásukhoz szükséges energiához, míg a tehetősebb fogyasztók – nagyobb teherbíró képességük ellenére – ne kapjanak nagyobb kedvezményt. A javaslat szerinti szabályozás ösztönöz az energiatakarékosságra is azzal, hogy a nagyobb fogyasztáshoz nem rendel díjcsökkentést.

Részletes indokolás

1-3. §

Javasoljuk tehát, hogy 2017. október 1-jétől jelenjen meg végre a nemzetközi olaj- és import földgázár-csökkenés hatása a lakossági földgáz-, villamos energia- és távhőárakban. Utoljára 2004-2005-ben került átlagosan 40-50 dollár körüli szintre az olaj árfolyama. Ekkor a földgáz ára 40-50 forint volt köbméterenként. Nincs kormányzati válasz arra, hogy ha 2005-ben 50 dolláros olajárnál 50 forint volt a földgáz köbmétere, 2006-ban 60 dolláros olajárnál 60 forint, 2007-ben 70 dolláros olajárnál 70 forint, akkor ma, 2017-ban 50 dolláros olajárnál miért kerül 101 forintba a földgáz köbmétere.

A javaslatunk szerint 2017. október 1-jétől az átlagfogyasztás mértékéig alkalmazandó 32%-os árcsökkentés megfelelően biztosítja, hogy a lakossághoz eljussanak a földgáz világpiaci árcsökkenés kedvező hatásai. Ez egy átlagfogyasztású családnak egy évben 42.000 forinttal csökkentené a földgázköltségeit. A földgáz áram- és távhőtermelésben betöltött szerepére tekintettel ugyancsak indokolt a lakosságnál hatósági árcsökkentést bevezetni. A javaslatunk alapján 2017. október 1-jétől 10%-kal csökkennek a lakossági áramárak, és 10%-kal mérséklődnek a távhőárak.

A javaslatunk összhangban van a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal 2015. áprilisi közleményében foglaltakkal is, amely szerint a betárolt olcsóbb földgáz árhatásának a 2016. évben már jelentkeznie kell. Javaslatunk összhangban van azon kormánypárti politikusok – így különösen az Országgyűlés Gazdasági bizottsága elnökének – véleményével is, akik szerint a javaslat akkor válik időszerűvé, ha az árcsökkenés tartóssá válik. Tekintettel a Kormány várakozása szerint is „*az olajár hosszabb ideig elmarad a korábbi években tapasztalt magas szinttől*”, vagyis a 2017. évi költségvetés tervezése során 42,6 dolláros hordónkénti olajárral számolt, a 2018. évi költségvetésnél 53,2 dolláros hordónkénti olajárat vett figyelembe, az árcsökkenés tartósnak, a javaslat pedig időszerűnek tekintendő.

Javaslatunk figyelembe veszi a kormány azon szándékát, hogy mindenkire terjedjen ki az árcsökkentés, de igazságosabb és gazdasági hatásában is jobb megoldást jelent. A 2017. október 1-jétől alkalmazandó földgáz- illetve villamos energia árcsökkentésre vonatkozó javaslat hatásában azt is jelenti, hogy az átlagfogyasztásig azonos arányban csökken mindenkinek a számlája, az átlagfogyasztás felett pedig mindenkinek azonos összeggel csökken a számlája. Rövidebben: átlagfogyasztás felett mindenki azonos összegű megtakarítást ér el. Ez igazságosabb megoldás annál, mint mikor minél többet fogyaszt valaki, annál több kedvezményt élvez. A családok földgáz és villamos energia felhasználása szorosan összefügg a család anyagi helyzetével (a kisszámú kivétellel a szociális rendszer keretében kell foglalkozni). Az átlagos fogyasztásig adott jelentős mértékű árcsökkentés azoknál a családoknál jelent nagyobb megtakarítást, ahol erre a legnagyobb szükség van (akiknek alig jelentett valamilyen előnyt az egy kulcsos adó és a gyermek után igénybe vehető adókedvezmény, de nagy terhet jelentett az ÁFA növelése, a biztosítási adó és az áthárított tranzakciós adó). Aki a medencéjét, vagy a szaunáját akarja fűteni, az is összességében csak ugyanannyi kedvezményt kap, mint egy átlagember. Vagyis a javaslatunk az átlagemberek számára jelent nagyobb tehercsökkenést.

A javaslatunk nem érinti a nagycsaládosok kedvezményét, hiszen egy nagycsaládnak természetesen lehet az átlagnál nagyobb energiafelhasználása. Ezért az ő esetükben is érvényesíteni lehet a teljes árcsökkentést, még akkor is, ha a fogyasztásuk az átlagnál nagyobb mértékű.

Az átlagos családoknál elérhető megtakarítás megjelenhet az élelmiszer fogyasztás növekedésében is és ez kedvezően hat a gazdasági növekedésre is. A fogyasztás növekedésével csökkenő mértékű árcsökkentés elősegíti azt is, hogy a nagyfogyasztók ösztönözve legyenek az energiamegtakarító beruházásokra.

4. §

A törvény hatálybalépéséről rendelkezik.